

zig zıglar

SECRETUL CĂSNICIEI FERICITE

*idila poate
dura o viață*

CUPRINS

Mulțumiri	7
Introducere	9
Capitolul 1	
Bucurați-vă! – V-ați căsătorit.....	18
Capitolul 2	
M-am căsătorit cu cine nu trebuia.....	33
Capitolul 3	
Nu-i nimic. Divorțez	53
Capitolul 4	
M-ai convins – hai s-o luăm de la capăt.....	81
Capitolul 5	
E momentul să curțăm	105
Capitolul 6	
Nu asta am spus	129
Capitolul 7	
Sexul nu este un cuvânt licențios	150
Capitolul 8	
Cine e cocoșul? Conducere și dictatură	178

Capitolul 9	
Nu fi stupid	192
Capitolul 10	
Când te cerți – ceartă-te cinstit	225
Capitolul 11	
Dragostea nu pierе niciodată	254
Capitolul 12	
Iubirea este un cartof copt.	269
ANEXĂ	279

CAPITOLUL 1

Bucurați-vă! – V-ați căsătorit!

În cele din urmă, doar două lucruri contează pentru un om, indiferent cine ar fi el, și acestea sunt afecțiunea și înțelegerea familiei. Orice altceva este de mică importanță. Toate sunt un fel de vapoare în voia furtunilor și a mărilor de prejudecăți, dar familia este singura ancoră veșnică, un port liniștit unde corabia poate fi lăsată să plutească, bizuindu-se pe mândrie și loialitate.

AMIRALUL RICHARD BYRD

a scris aceste cuvinte pe patul de moarte

UNA DINTRE CELE MAI IMPORTANTE experiențe ale vieții mele în cuplu am trăit-o la peste treizeci de ani după ce mă căsătorisem. Într-o dimineață devreme, cum stăteam noi în dormitor și ne beam cafeaua, întâmpinând noua zi, nici unul nu spunea prea multe. După care ea s-a uitat la mine și mi-a zis: „Știi, iubito, aș fi vrut să fiu mai tânără.“ Iar eu am întrebat-o: „Dar de ce, pentru Dumnezeu?“ Ea mi-a răspuns: „Dacă aș fi mai tânără, aș putea să fiu măritată cu tine mai mult timp.“

Trebuie să mărturisesc că această remarcă m-a înduioșat mai mult decât orice. Nnicând nu m-am simțit mai iubit ca în acea clipă. Sigur că am avut nenumărate momente

cu totul speciale pe care le-am trăit împreună. Am fost în multe locuri frumoase, am trăit experiențe palpitate dar, la o analiză finală, ceea ce a contat cel mai mult a fost ceea ce s-a întâmplat chiar în casa noastră în acea extraordinară dimineață. Iubirea și fericirea nu le întâlnești de obicei în locuri exotice cu nume ciudate. De cele mai multe ori, iubirea o întâlnești acasă – în prezența unui partener afectuos și atent care cultivă zilnic această dragoste.

Cartea de față a fost scrisă pentru a-i ajuta pe bărbați și pe femei, indiferent de vârstă și de poziție socială, să cunoască aceste momente pline de tandrețe, sporindu-le frecvența, indiferent de faza în care s-ar afla căsnicia lor. Chiar poți face și mai bună o căsnicie reușită – așa cum o căsnicie nereușită poate deveni nemaipomenită. Acesta este scopul meu și promisiunea pe care v-o fac tuturor.

Un sfat pe care nu l-a cerut nimeni

Doi „buni amici“ au mers odată la o vânătoare de cerbi și au dat lovitură. Au împușcat un superb exemplar și tocmai îl târau prin pădure spre mașina lor, când s-au întâlnit cu un alt vânător care le-a dat un sfat pe care nu i-l ceruse nimeni: „Băieți, nu e treaba mea, dar dacă o să trageți cerbul de coarne și nu de picioare, atunci ele nu se vor mai încurca prin tufișuri și vă va fi mult mai ușor să-l cărați.“

Dându-și seama de înțelepciunea acestui sfat, însă și din dorința de a fi amabili, cei doi au înșfăcat coarnele cerbului și au început să tragă. După câteva minute, unul dintre ei a declarat că acel om binevoitor fusese un băiat tare deștept, pentru că cerbul era mai ușor de cărat astfel. Celălalt „amic“ nu era prea convins de înțelepciunea

necunoscutului și a spus: „Da, dar parcă ne îndepărtăm tot mai tare de mașină.“

Evident, este o glumă. Sigur că nu e de glumit cu faptul că mulți soți și multe soții se depărtează unul de altul tot mai mult, pe măsură ce trec anii, când de fapt ar trebui să se apropie. Rezultatul este că societatea noastră și modul nostru de a trăi sunt afectate negativ și, bazându-ne pe dovezile istorice, națiunea noastră este amenințată în însăși existența ei.

Oare este căsnicia importantă?

Antropologul britanic John D. Unwin a făcut un studiu aprofundat asupra a optzeci de civilizații care au apărut și au dispărut de-a lungul a patru mii de ani. Dr. Unwin a descoperit că există un punct comun tuturor. De fiecare dată, s-a început cu un set de valori morale conservatoare, punându-se accent asupra familiei. După un timp, acest principiu a devenit tot mai liberal, valorile morale au dispărut și familia a avut de suferit. În toate cazurile, pe măsură ce familia s-a deteriorat, acea civilizație a început să se destrame; în toate aceste optzeci de cazuri, prăbușirea unui popor a avut o strânsă legătură cu destrămarea familiei. În majoritatea cazurilor, civilizația a dispărut după o generație în raport cu dispariția familiei.

Studiul lui Unwin a scos la iveală faptul că atunci când un bărbat se îndrăgostește de o femeie dedicându-i-se trup și suflet spre a o proteja și a o sprijini, devine dintr-odată punctul de reper al ordinii sociale. În loc să-și folosească energia pentru a-și satisface plăcerile trușești, el transpiră construindu-și o casă și agonisește pentru viitor,

căutându-și slujba cea mai bună cu putință. Impulsurile sale egoiste sunt inhibate, pasiunile sale sexuale sunt canalizate. Își descoperă un anumit orgoliu – da, orgoliul masculin! – știind că soția sa și copiii au nevoie de el. Toată lumea are decât de câștigat din această relație.

Când o societate este compusă din milioane de familii care au la bază o conduită morală, sănătoasă, atunci națiunea este puternică și stabilă. Acest sentiment de putere și solidaritate pe care îl presupune căsnicia stă la baza civilizației. În absența unei implicări în viața de familie, dezastrul este inevitabil. Atunci când soții și soțiile nu au niciun motiv să-și canalizeze energiile spre a-și întări căminul, se ajunge la droguri, alcoolism, promiscuitate sexuală, instabilitate profesională și un comportament extrem de agresiv la nivelul unei întregi culturi. Lipsa canalizării energiilor este începutul sfârșitului.

O veste bună

Nenumărate studii făcute de oameni de știință remarcabili (și diferiți), psihologi și sociologi precum Pitirim Sorokin, Arnold Toynbee, Will și Ariel Durant, William Stevens, Sigmund Freud, James Dobson și cel pe care l-am menționat deja, John Unwin, au demonstrat că există și o latură pozitivă a acestei povești.

Civilizațiile prosperă atunci când există simț moral și restricție sexuală. Energia sexuală este cea mai creatoare dintre toate energiile, iar din cauza firii noastre, atunci când suntem fideli partenerului, dispunem de un surplus de energie. Acest surplus de energie asigură posibilitatea de a deveni mult mai productivi și creatori, ducând în

general la lucrări literare și științifice de calitate, precum și la realizarea unor bunuri materiale remarcabile. Nu numai că familia profită de utilizarea creatoare a energiei sexuale, dar această energie este folosită pentru a spori nivelul de viață și pentru a crea premisele unei vieți mai bune pentru toată lumea. Folosirea acestui surplus de energie sexuală se face printr-un act altruist de iubire și generozitate.

Pe de altă parte, bărbatul și femeia care își folosesc energia sexuală în aventuri extraconjugale acționează iresponsabil și egoist, urmărind doar plăcerea, fără a lua în seamă răul pe care îl pot face familiei și copiilor, precum și partenerilor sexuali și familiilor acestora. Rezultatul final este că din pricina egoismului creativitatea este sufocată, iar rezultatele obținute nu sunt la fel cu cele ale unui act altruist.

Bărbații ies în evidență

În plus, bărbatul e făcut să iasă în evidență și, de altfel, este motivat atunci când cei pe care îi iubește cu adevărat îi recunosc meritele și îl apreciază. Vreme de câțiva ani, Marabel Morgan a făcut un studiu pornind de la soțiile celor din echipa de fotbal american profesionist Miami Dolphins. Ea a mers la toate meciurile pe teren propriu și a stat alături de soțiile jucătorilor, într-o anumită parte a stadionului. În timpul unui meci-cheie în care s-a ajuns la prelungiri, marele jucător Bob Griese i-a pasat lui Paul Warfield, care a mai alergat treizeci de metri până în zona de marcare. S-a învârtit în zona respectivă, jucându-se cu mingea după moda din Liga de fotbal. Cum alerga el de-a lungul liniei de fund, peste șaiszeci de mii de microbiști țipau în picioare, numai că el se uita în tribune doar după chipul iubitei sale soții. Când privirile lor s-au întâlnit, el